

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ คผ. ๑๗๑/๒๕๖๑
คำสั่งที่ คผ. ๑๔/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๙ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	นางราตรี จรรยาภรณ์ ที่ ๑ นางรัตนา สีตก ที่ ๒	ผู้ฟ้องคดี
		เทศบาลเมืองเดชอุดม

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๙๓/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๒๒๙/๒๕๖๑ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุบลราชธานี)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นมารดาของนางสาวจุฑามณี จรรยาภรณ์ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นมารดาของนายศิริชัย ไชยภักดี เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ เวลาประมาณ ๑๐ นาฬิกา นายศิริชัยได้ขับขีรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า ขนาด ๗๐ ซีซี ออกจากบ้านที่อำเภอวารินชำราบมุ่งหน้าไปอำเภอเดชอุดม โดยมีนางสาวจุฑามณี ภรรยา ที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสนั่งซ้อนท้ายเพื่อไปเยี่ยมเด็กหญิงอภิัญญา ไชยภักดี บุตรสาว อายุ ๒ เดือนเศษ ซึ่งพักอาศัยอยู่กับตายายที่อำเภอเดชอุดม ขณะที่บุคคลทั้งสองขับขีรถจักรยานยนต์ คันดังกล่าวมาถึงบริเวณหน้าสำนักงานเทศบาลเมืองเดชอุดม นายอดิเรก จูมณา พนักงาน

/ของผู้ถูกฟ้องคดี...

ของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งไม่มีใบอนุญาตขับรถยนต์ได้ขับรถบรรทุกเฉพาะกิจ (ขยะแห้ง) คันหมายเลข ทะเบียน ๘๑-๒๒๕๕ อุบลราชธานี ในช่องทางเดินรถที่สองจากช่องทางซ้ายสุด และขับเลี้ยวซ้าย เพื่อจะเข้าสำนักงานเทศบาลเมืองเดชอุดมกะทันหันโดยไม่ให้สัญญาณไฟเลี้ยว เป็นเหตุให้ เฉี่ยวชนกับรถจักรยานยนต์ที่มีนายศิริชัยเป็นผู้ขับขี่ในช่องทางเดินรถซ้ายสุด และทำให้นางสาวจุฑามณีเสียชีวิตในที่เกิดเหตุ ส่วนนายศิริชัยได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตในเวลาต่อมา การกระทำของนายอดิเรกดังกล่าวเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของนายอดิเรกจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ทายาทของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ได้แก่ ค่าเลี้ยงดูเด็กหญิงอภิัญญา เดือนละ ๗,๐๐๐ บาท จนกว่าบุคคลดังกล่าวจะบรรลุนิติภาวะเป็นเงินจำนวน ๑,๖๘๐,๐๐๐ บาท ค่าขาดไร้อุปการะ ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง คนละไม่ต่ำกว่า ๒,๕๐๐ บาทต่อเดือน เป็นเวลา ๑๖ ปี หรือจนกว่าผู้ฟ้องคดี ทั้งสองจะมีอายุครบ ๖๐ ปี บริบูรณ์ เป็นเงินจำนวน ๙๖๐,๐๐๐ บาท ค่าจัดการงานศพ และทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้นายศิริชัยและนางสาวจุฑามณี เป็นเงินจำนวน ๒๒๐,๑๐๕.๕๐ บาท ค่ารถจักรยานยนต์และโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๔๕,๐๐๐ บาท และค่าขาดประโยชน์หรือขาดรายได้ในอนาคตเป็นเงิน ๘,๖๔๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน จำนวน ๑๑,๕๔๕,๑๐๕.๕๐ บาท

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจำนวน ๑๑,๕๔๕,๑๐๕.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันกระทำละเมิดเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำขอลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ให้ศาลมีคำสั่งยกเว้น ค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า นายอดิเรก จูมณา เป็นพนักงานในสังกัด ของผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่นายอดิเรกขับรถบรรทุกเฉพาะกิจ (ขยะแห้ง) ชนกับ รถจักรยานยนต์ซึ่งมีนายศิริชัย ไชยภักดี เป็นผู้ขับขี่และมีนางสาวจุฑามณี จรรยากรณ์ เป็นผู้ช้อนท้ายถึงแก่ความตาย เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดในการ ปฏิบัติหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นหน่วยงานของรัฐที่นายอดิเรกเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดอยู่ใน สังกัดจะต้องรับผิดชอบผู้ฟ้องคดีทั้งสองตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่เนื่องจากการกระทำละเมิดที่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ในการขับรถบรรทุกเฉพาะกิจ (ขยะแห้ง)

/เป็นการปฏิบัติ...

เป็นการปฏิบัติหน้าที่ธรรมดาทั่วไป ไม่ใช้การกระทำละเมิดที่เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ หรือคำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร คดีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจ พิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษา ของศาลยุติธรรม (เทียบเคียงคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่ ๑/๒๕๔๕)

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดี ออกจากสารบบความ เมื่อศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณา คำขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องนี้ ไว้พิจารณา ความว่า การที่นายอดิเรก จูมณา พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งไม่มีใบอนุญาต ขับรถยนต์ได้ขับรถบรรทุกเฉพาะกิจ (ขยะแห้ง) โดยไม่ใช้ความระมัดระวังเยี่ยงวิญญูชนทั่วไป ขณะกำลังจะเข้าไปในบริเวณสำนักงานเทศบาลเมืองเดชอุดมในเวลาประมาณ ๑๐ นาฬิกา เป็นเหตุให้เฉี่ยวชนกับรถจักรยานยนต์คันที่นายศิริชัย ไชยภักดี ขับขี่ โดยมีนางสาวจุฑามณี จรรยาภรณ์ ภรรยา นั่งซ้อนท้ายและทำให้บุคคลทั้งสองเสียชีวิต เป็นการกระทำโดยประมาท เลินเล่อในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ อีกทั้งไม่มีคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลใด ที่มีข้อเท็จจริงตรงกับข้อเท็จจริงในคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่าศาลปกครองชั้นต้น ไม่อาจอ้างเอาคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่ ๑/๒๕๔๕ มาใช้เทียบเคียงกับ ข้อเท็จจริงคดีนี้ได้ ด้วยเหตุนี้ศาลปกครองชั้นต้นจึงต้องตีความในทางที่เป็นคุณแก่ผู้ได้รับ ความเดือดร้อนเสียหายโดยมีคำสั่งรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณา

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับ คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจ พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ ... (๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิด หรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้ อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อ

/หน้าที่...

หน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร...
คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น
ซึ่งตามมาตรา ๕๓ (๑) ประกอบกับมาตรา ๕๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖
บัญญัติให้เทศบาลเมืองมีหน้าที่รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ
รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในเขตเทศบาลอันเป็นการให้บริการสาธารณะ
ผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔
แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า
เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งไม่มีใบอนุญาตขับรถยนต์ได้ขับรถบรรทุกเฉพาะกิจ (ขยะแห่ง)
ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้เจ็ยชนกับรถจักรยานยนต์คันที่
บุตรของผู้ฟ้องคดีทั้งสองขับขี่ ทำให้บุตรของผู้ฟ้องคดีทั้งสองเสียชีวิตและทรัพย์สินได้รับความ
เสียหาย เมื่อเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และความเสียหายเกิดจากการกระทำ
ของเจ้าหน้าที่ที่ได้กระทำไปในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายในการให้บริการสาธารณะ
เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี
จึงต้องรับผิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่
ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาอำนาจของศาลปกครอง
ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณ
คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่ง
ในคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครอง
หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง
หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่
ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวมุ่งหมายให้ศาลปกครองมีอำนาจ
พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดที่เกิดจากการใช้อำนาจ
ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานทางปกครองหรือจากการละเลยต่อหน้าที่
ในการใช้อำนาจหรือใช้อำนาจดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรเท่านั้น ไม่รวมถึงการกระทำละเมิด
ที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ธรรมดาทั่วไปของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อคำฟ้องคดีนี้เป็นการฟ้อง
เรียกค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นการปฏิบัติหน้าที่

/ขับรถบรรทุก...

ชั้นบรรทัดทุกเก็บขมมูลฝอยอันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ธรรมดาทั่วไป มิได้เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานทางปกครอง ศาลปกครองจึงไม่อาจรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปได้ คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมตามมาตรา ๑๙๔ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสองสามารถยื่นฟ้องคดีใหม่ต่อศาลยุติธรรมได้ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เมื่อศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายสุจินต์ จูฑาธิปไตย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายประสาท พงษ์สุวรรณ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายชูชาติ อัครโรจน์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายมานิตย์ วงศ์เสรี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประนัย วณิชชานนท์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๒. ๐ นิตินันท์

